



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica**

Ab anno Christi 1581 usque ad annum 1589

**Fleury, Claude**

**August. Vind. [u.a.], 1772**

**VD18 90118650**

§. 79. Liberior oratio Parochi ad sanctum Gervasium.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67246](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67246)

„bantur, nunquam oculi sui pupillam  
 „tetigerunt, nec unquam ecclesiastico-  
 „rum bonorum reditus usurparunt,  
 „etiamsi tum nec Occidaniam, nec  
 „Aquitaniam, nec Normaniam, nec  
 „Campaniam, nec Delphinatum, neque  
 „Provinciam suo imperio unitas ha-  
 „buissent: porro solus Carolus Martel-  
 „lus, alias tamen optimus Rex, tan-  
 „quam profanator apud omnem retro  
 „posteritatem traducebatur, eoquod  
 „Ecclesiæ bona diripere attentasset.  
 „Hasce querelas Archipræsul iterabat,  
 „eoquod Rex a suo Clero juxta Sixti V.  
 „Bullam nuper memoratam rursus duo-  
 „decies centum aureorum millia exige-  
 „ret; Præsules quidem quingenta aureo-  
 „rum millia Regi offerebant, petebant  
 „tamen, ut alteram summæ partem in  
 „præfata Bulla indultam remittere velit:  
 „quapropter Rex cognita Cleri sui pau-  
 „pertate nonnisi sexcenta aureorum mil-  
 „lia petebat, quæ eidem quoque fue-  
 „runt concessa, quo factò die septima  
 „Mensis Martii conventus solvebatur.

Sæcul. XVI.  
 A.C. 1589.

§. LXXIX.

*Liberior oratio Parochi ad sanctum  
 Gervasium.*

Die prima Januarii anno Christi mil-  
 lesimo quingentesimo octogesimo  
 nono Guincestrus Parochus ad sanctum  
 Ger-

*Journal de  
 Henri III.  
 t. 1. p. 103.*

Ger-

Sæcul. XVI. Gervasium in sancti Bartholomæi festo  
A C. 1589. Parisiis sermone habito a suis Auditori-

*Journ MS.  
d' Antoine  
Loyfel.*

bus exigebat, ut sacramenti Religione sese obstringerent, quod pro ulciscenda utriusque Catholici Lotharingiæ Principis in Blesensibus comitiis crudeliter occisi morte omnia sua bona impendere, suumque sanguinem usque ad ultimam guttam profundere velint: porro hanc in rem dexteram suam attollere omnes jusserat, ut hoc signum suum consensum testatum redderent: quod & omnes præstiterunt: cum autem Achilles Harlæus primus Præses tum huic sermoni præsens manum suam elevare nollet, Concionator sermone ad eum converso, ut ceterorum sequeretur exemplum, eidem præcepit. Fertur quoque, quod hic idem Præses mox jussis paruerit, ne plebis in eum concitatæ, eo quod illum utriusque Guisii Principis neci assensisse suspicaretur, insolentis sese exponeret, præcipue cum ambos hosce Principes tota Parisina urbs veluti suos Angelos tutelares veneraretur. Præterea Pigneatus Parochus ad sanctum Nicolaum de Campis, cum Guisio Duci in sancti Joannis Ecclesia ad forum oratione funebri parentaret, ut populum ad miserationem permoveret, Viduæ Ducissæ ambos Virgilio illos versus accomodabat, in quibus

bus hic Poeta Didonem ita loquentem, Sæcul. XVI.  
A.C. 1589.  
ac Tyrios pro ulciscenda sua morte excitantem inducebat.

*Exoriare aliquis nostris ex ossibus  
ultor,*

*Virg.  
Æneid l. 4.*

*Qui face Valesios, ferroque sequare  
tyrannos.*

Porro hic Concionator latinum hoc  
nomen *Valesios* ponebat, cum Virgilius  
in suo carmine haberet *Dardanios*.

Nec minores tumultus utriusque Gaufridi  
hist. de Prov.  
t. 2. l. 13.  
pag. 652.  
Guiffii Principis tragica mors, ejusque  
fama in ceteris Provinciis concitaverat;  
quippe Aquensis civitas jamjam  
seditionem concitasset, nisi Vinus sua  
præsentia populum in officio continuisset:  
ast tumultus ægre sopitus ob orationem,  
quam Advocatus generalis in pleno confesso  
habuit, recrudescere cepit, cum enim hic  
de causa quadam privata perorans mentionem  
de Guiffiorum cæde ingereret, hocque facinus  
tanquam inhumanum parricidium, & sævitiam  
nunquam hucusque auditam detestaretur,  
atque tantopere hujus sceleris enormitatem  
exaggeraret, ut tanti facinoris horror omnium  
animos occuparet, ab omnibus Rex tanquam  
Tyrannus traducebatur, adeo, ut hoc nomine  
ab omnibus fœderatis passim nuncuparetur:  
denique per univ<sup>ersum</sup> Regnum

Sæcul. XVI. A.C. 1589. Regnum prædicationis sanctitate profanata Concionatores veluti in rabie acti contra hoc sui Principis facinus declamabant.

## §. LXXX.

*Catharina Medicæa Regis Mater  
vis erepta: ejusque indoles.*

*Thuan. hist.* *l. 94.* *Brantom.* *elog. Addit.* *aux mem. de* *Castelln.* *t. I. p. 281.* *Davila l. 9.* Fervente adeo funesta rerum vicissitudine haud amplius Blefensia comitia continuari poterant, magis tamen ad illorum exitum properare cogebat inopina mors Catharinæ Medicæa Reginæ Matris, quæ in Blefensarce anno ætatis suæ septuagesimo quinta Januarii e vivis excessit: portenta ea erat Florentiæ die decima tertia Aprilis anno salutis nostræ millesimo quingentesimo decimo nono: de cetero haud diffiteri possumus, quod hæc Regina omnibus animi, corporisque virtutibus ornata, Majestatem spectabilem auctoritate, animique celsitudine, quæ omnes fascinare poterat, insigni raraque, ac jucunda morum comitate clara extiterit: insuper excellere ingenii sui amplitudine, mentisque perspicacia, ac sublimitate, miraque in rebus gerendis dexteritate, necnon singulari animis pro arbitrio suo dominandi facultate præter masculam animi fortitudinem, ac magnitudinem, qua præ-